

Prasība, kas celta 2006. gada 14. decembrī — Kaimer u.c. pret Komisiju

(Lieta T-379/06)

(2007/C 42/50)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Kaimer GmbH & Co. Holding KG*, Esene (Vācija), *SANHA Kaimer GmbH & Co. KG*, Esene (Vācija), un *Sanha Italia srl.*, Milāna (Itālija) (pārstāvis — *J. Brück, Rechtsanwalt*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmumu C(2006) 4180 galīgā red., kurā izdarīti grozījumi ar atbildētājas 2006. gada 29. septembra lēmumu, kas visām prasītājām paziņots 2006. gada 5. oktobrī, par procedūru, kas ierosināta saskaņā ar EKL 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (lieta COMP/F-1/38.121 — Savienojumi);
- pakārtoti, samazināt minētā lēmuma 1. pantā noteikto visu prasītāju apgalvotā pārkāpuma ilgumu un atcelt vai samazināt minētā lēmuma 3. pantā visām prasītājām uzlikto naudas sodu;
- piespriet atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas apstrīd Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmumu C(2006) 4180 galīgā red. (lieta COMP/F-1/38.121 — Savienojumi). Apstrīdētajā lēmumā prasītājām uzlikts naudas sods par EKL 81. panta 1. punkta un EEZ līguma 53. panta pārkāpumu. Tās, pēc Komisijas domām, esot piedalījušās vairākās vienošanās, kas izpaudās kā cenu noteikšana, cenu sarakstu un atlaižu noteikšana, cenu palielināšanas koordinācijas mehānismu īstenošana, tirgu un klientu sadalīšana un citas komerciālas informācijas apmaiņa vara un vara sakausējumu savienojumu tirgū.

Savas prasības pamatojumam prasītājas izvirza piecus pamatus.

Pirmkārt, tās it īpaši apgalvo, ka atbildētāja lēmuma pamatojumā ir izmantojusi dokumentus, par kuriem prasītājām nebija iespējas tikt uzklautām.

Otrkārt, prasītājas apgalvo, ka Komisija nav izpildījusi EKL 253. pantā minēto pienākumu norādīt pamatojumu. Apstrīdētais lēmums, pēc prasītāju domām, nav pietiekami pamatots, jo nav atbilstoši izvērtēti lietas fakti. Turklāt nav ņemti vērā atbildību mīkstinoši apstākļi un nav pareizi novērtēti pierādījumi.

Turpinājumā prasītājas apgalvo, ka nav pamata Komisijas konstatētos faktus raksturot kā sarežģītu EKL 81. panta 1. punkta pārkāpumu.

Ceturtkārt, pakārtoti, tiek minēts, ka naudas soda aprēķinā, pārkāpjot pilnvaras, vērā ir ņemts pārmērīgs pārkāpuma ilgums un prasītājām nav piedēvēti nekādi atbildību mīkstinoši apstākļi.

Visbeidzot, prasītājas uzskata, ka Komisija, nosakot naudas soda apmēru, ir pārkāpusi samērīguma principu.

Prasība, kas celta 2006. gada 15. decembrī — FRA.BO pret Komisiju

(Lieta T-381/06)

(2007/C 42/51)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *FRA.BO SpA*, Milāna (Itālija) (pārstāvji — *R. Celli* un *F. Distefano*, juristi)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2. pantu, ciktāl tas attiecas uz prasītājai uzlikto naudas sodu, Komisijas 2006. gada 20. septembra lēmumā (lieta COMP/F-1/38.121 — Savienojumi — C(2006) 4180 galīgā red.) par procedūru, kas ierosināta saskaņā ar EKL 81. pantu;
- samazināt prasītājai uzlikto naudas sodu, izmantojot Pirmās instances tiesas jurisdikciju;
- piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmumu C(2006) 4180 galīgā red. (lieta COMP/F-1/38.121 — Savienojumi), kurā Komisija atzina, ka prasītāja kopā ar citiem uzņēmumiem bija pārkāpusi EKL 81. pantu un Eiropas Ekonomikas zonas līguma 53. pantu, nosakot cenas, vienojoties par cenu sarakstiem, atlaidēm un cenu samazināšanu, cenas palielināšanas mehānismu īstenošanu, valsts tirgu un klientu sadalīšanu un citas komerciālas informācijas apmaiņu.

Prasītāja apstrīdēto lēmumu pārsūdz šādu iemeslu dēļ:

- pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija, nepareizi un nelikumīgi piemērojot 2002. gada paziņojuma par sadarbību ⁽¹⁾ principus, ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi vispārīgos tiesību principus;
- tālāk prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piešķirot *FRA.BO* nesamērīgi mazu samazinājumu 20 % apmērā saskaņā ar 1996. gada paziņojumu par sadarbību, un pārkāpusi vispārīgos tiesību principus — samērīguma, tiesiskās palāvības principu un nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu.

⁽¹⁾ Komisijas paziņojums par atbrīvošanu no naudas soda un tā samazināšanu aizliegtos vienošanos lietās (OV 2002 C 45, 3. lpp.).

Prasība, kas celta 2006. gada 15. decembrī — *Tomkins pret Komisiju*

(Lieta T-382/06)

(2007/C 42/52)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Tomkins plc*, Londona (Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — *T. Soames* un *S. Jordan*, *solicitors*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 1. pantu Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmumā (lieta COMP/F-1/38.121 — Savienojumi — C(2006) 4180 galīgā redakcija) par procedūru atbilstoši EKL 81. un EEZ līguma 53. pantam, ciktāl tas attiecas uz prasītāju; vai, pakārtoti,
- grozīt apstrīdētā lēmuma 2. panta h) punktu, lai samazinātu naudas sodu, kas uzlikts prasītājam un *Pegler*; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs lūdz atcelt Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmuma C(2006) 4180, galīgā redakcija, lietā COMP/F-1/38.121 — Savienojumi, 1. pantu, ar kuru Komisija atzina prasītāju par atsevišķi un solidāri ar *Pegler Ltd* atbildīgu par EKL 81. panta pārkāpumu vara savienojumu rūpniecībā no 1988. gada 31. decembra līdz 2001. gada 22. martam, un piesprieda tam naudas sodu 5,25 miljonu EUR apmērā. Pakārtoti, prasītājs lūdz grozīt apstrīdētā lēmuma 2. panta h) punktu.

Prasītājs apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi EKL 230. pantu, šādu iemeslu dēļ:

Pirmkārt, Komisija esot pārkāpusi noteikumus, kas reglamentē mātes sabiedrību atbildību par to filiāļu rīcību, atzīstot prasītāju par līdzatbildīgu par *Pegler*, viena no prasītāja agrākajām filiālēm, rīcību. Šajā ziņā prasītājs apgalvo, ka Komisija pieļāvusi acīmredzamu kļūdu tiesību piemērošanā, kļūdaini minot juridisko pamatu mātes sabiedrības atbildībai un kļūdaini piemērojot testu akcionāru atbildībai tādā faktiskajā situācijā, kur tas nav piemērojams. Turklāt prasītājs min, ka Komisija esot kļūdījiesies, pamatojoties uz prasītāja iespējamo uzņēmējdarbības apjomu celtniecības nozarē kā uz saistītu ar to, vai prasītājs ir tikai finansiāls ieguldītājs, kas deleģējis atbildību par darbību *Pegler* vietējās uzņēmējdarbības vienības līmenī. Vēl tādēļ, ka Komisija izvairījās no tās pienākuma noteikt akcionāru atbildību un uzliekot šo pienākumu akcionāriem, šajā lietā tiek pārkāpta nevainīguma prezumpcija.

Otrkārt, prasītājs uzskata, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktos un nav pierādījusi atbilstoši vajadzīgajam tiesiskajam standartam jebkādu noteicošu prasītāja ietekmi uz *Pegler* tirdzniecības rīcību. Atbilstoši prasītāja apgalvotajam fakti nepierāda prasītāja atbildību nedz atbilstoši (a) pareizajiem tiesību aktiem, kuru vai nu Komisija nepiemēroja, vai piemēroja kļūdaini, nedz (b) pareizajam tiesību aktam, kā to apgalvoja Komisija.

Treškārt, prasītājs apgalvo, ka Komisija neesot atbilstoši pamatojusi, kādēļ prasītāja iesniegtie pierādījumi nebija pietiekami, lai atspēkotu pieņēmumu par noteicošu ietekmi.

Ceturtkārt, prasītājs apgalvo, ka Komisija piemēroja nepareizo standartu, palielinot atturēšanas darbības, un pienācīgi neizvērtēja pierādījumus *Pegler* aizliegtās vienošanās līdzdalības ilguma aprēķināšanai, tā rezultātā nepamatoti un neprecīzi nosakot pārkāpuma ilgumu.